

προσταγή

προσταγή, η, ουσ. [<μτγν. προσταγή], η προσταγή· η διαταγή: «εκτελούσαν τις προσταγές του διευθυντή τους χωρίς κουβέντα»·

- η προσταγή σου λάχανα κι ο ορισμός σου αγγούρια, λέγεται στην περίπτωση που δεν υπολογίζουμε, δε λογαριάζουμε καθόλου κάποιο άτομο: «εμένα μη μου κάνεις τον σπουδαίο, γιατί η προσταγή σου λάχανα κι ο ορισμός σου αγγούρια, αν θες να μάθεις»·

- στις προσταγές σου! ή στις προσταγές σας! λέγεται στην περίπτωση που περιμένουμε από κάποιον που είναι ή που θεωρούμε ανώτερό μας να μας δηλώσει την επιθυμία του ή την προσταγή του, ή, αν αυτή έχει γίνει φανερή, δηλώνουμε πως θα πραγματοποιηθεί. Από τη στρατιωτική γλώσσα. Συνών. δούλος σου! ή δούλος σας! ή δούλος σου ταπεινός! ή δούλος σας ταπεινός! / στις διαταγές σου! ή στις διαταγές σας! / στους ορισμούς σου! ή στους ορισμούς σας!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας